

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/1597-0/2017
Érkezett:	2017 AUG 03.
Példány:	2
Melléklet:	2x6+3 db
Kezelőiroda:	eu

T. ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

1015 Budapest, Donáti u. 35-45.

a Fővárosi Törvényszék
(1055 Budapest, Markó u. 27.)

útján

FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZÉK 10.	
FÓLAJSTROMSZÁM	KEZDŐIRATON
Postán / Gyűjtődobba / Személyesen / E-mailon / Faxon	
Érkezett:	2017 -07- 25
PÉLDÁNY:	2 iv pontok
MELLÉKLET:	6 KÖZTÜK
FÓLAJSTROMSZÁM:	2514/16/13
UTÓIRATON:	

Pintz György

szabadalmi ügyvivő

alkotmányjogi panasz indítványt
terjeszték elő

a 3.Pk.22.519 sz. Fővárosi Törvényszék
előtt a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala
védjegytilrlesi kérelmet elutasító
határozatának megváltoztatása iránt indított
perben

a Fővárosi Ítéltábla 8.Pkf.25.170/2017/9.
ügyiratszámú jogerős végzésével
szemben

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott Pintz György szabadalmi ügyvivő a **Fővárosi Ítéltábla** [redacted] Ügyvédi Iroda (1 [redacted], ügyintéző: [redacted] ügyvéd) által képviselt [redacted] Zrt. [redacted] hrsz.) kérelmezőnek a Pintz és Társai Szabadalmi, Védjegy és Jogi Iroda Kft. ([redacted] ügyintéző: [redacted] szabadalmi ügyvivő) által képviselt [redacted] GmbH and Co. [redacted] Németország) ellenérdekű fél ellen a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala védjegytörlési kérelmet elutasító határozatának megváltoztatása iránt indított ügyében a Fővárosi Törvényszék 2016. október 19. napján kelt, 3.Pk.22.519/2016/6. számú végzése ellen az ellenérdekű fél előterjesztett fellebbezése folytán meghozott **8.Pkf.25.170/2017/9. ügyiratszámú jogerős végzésével szemben** a Fővárosi Törvényszék, mint elsőfokú bíróság útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. §-a alapján, a törvényes határidőn belül az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Fővárosi Ítéltábla 2017. május 26. napján kézhez vett 8.Pkf.25.170/2017/9. ügyiratszámú jogerős végzésének alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt, mivel sérti az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését, R) cikk (2) bekezdését, XII. cikk (1) bekezdését, illetőleg a XXVIII. cikk (1) bekezdését.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő.

I. Tényállás ismertetése, a támadott bírói döntés

A Pintz és Társai Szabadalmi Védjegy és Jogi Iroda Kft. (a továbbiakban: Pintz és Társai) ügyvezetőjeként és szabadalmi ügyvivőként több mint 30 éve foglalkozom gazdasági társaságok, feltalálók találmányaival, védjegyeivel, azok levédésével és különféle iparjogvédelmi jogvitás ügyeivel.

2016. február 26. napján kaptam meghatalmazást a [redacted] cégtől, hogy védjegytörlési ügyükben képviselőtűket ellássam, képviselőtűk ellátása érdekében helyettest vegyek igénybe. (K/1. melléklet: meghatalmazás)

A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala tárgyi ügyben meghozott 3.Pk.22.519/2016/6. számú végzése ellen előterjesztett fellebbezés folytán ügyünk a Fővárosi Törvényszék, majd egy újabb fellebbezést követően a Fővárosi Ítéltábla elé került.

Az ítéletábra 2017. március 23. napjára meghallgatást tűzött ki, melyen munkáltatói utasításom alapján ügyfelem képviselőjének ellátása érdekében megjelent két szabadalmi ügyvivőjelöltem. Azonban a 8.Pkf.25.170/2017/7. ügyiratszámú nyilvántartott tárgyalási jegyzőkönyv (K/2. melléklet) tanúsága szerint is igazoltan az ítéletábra tárgyi ügyben eljáró tanácsa ügyvivőjelöltjeimtől a képviselő jogát megtagadta, a meghallgatáson történő jelenlétüket csupán hallgatóságként engedélyezte. Indokolásul az ítéletábra eljáró tanácsa a Pp. 73/A. § (1) bekezdés a) pontjára, a 73/C. § (1)-(2) bekezdéseire, valamint a 73/C. § (5) bekezdésének analóg alkalmazására hivatkozott.

2017. március 28. napján kelt nyilatkozatomban (K/3. melléklet) előterjesztettem a képviselői jog megtagadásával kapcsolatos észrevételeimet a szabadalmi ügyvivőjelöltek képviselői jogára vonatkozó hatályos jogszabályi rendelkezésekre tekintettel, melyek az alábbiak:

A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) rendelkezései:

66. § (1) *Amennyiben a törvény egyes perbeli cselekményekre másként nem rendelkezik, a fél helyett az általa, illetőleg törvényes képviselője által választott meghatalmazott is eljárhat.*

67. § (1) *A perben meghatalmazottként eljárhat: [...]*
j) akit erre külön jogszabály feljogosít.

73/C. § (1) *A 73/A. § alkalmazásában jogi képviselőnek kell tekinteni: [...]*
c) a külön törvényben meghatározott személyeket (pl. szabadalmi ügyvivő).

A szabadalmi ügyvivőkről szóló 1995. évi XXXII. törvény (a továbbiakban: Szüt.), mint a Pp.-ben meghatározott külön törvény rendelkezései:

1. § (1) *A szabadalmi ügyvivő feladata, hogy ügyfelét iparjogvédelmi ügyben jogai érvényesítéséhez és kötelezettségei teljesítéséhez hozzásegítse; ennek során iparjogvédelmi ügyekben megbízás vagy kirendelés alapján képviselőt lát el az illetékes bíróságok és más hatóságok előtt, beadványokat, szerződéseket és egyéb okiratokat szerkeszt, valamint iparjogvédelmi ügyekben kutatásokat végez, szakvéleményt, tanácsot és tájékoztatást ad. [...]*

(4) *Ha iparjogvédelmi ügyben a fél számára kötelező a jogi képviselő, e követelménynek megfelel az is, ha a felet szabadalmi ügyvivő képviseli.*

18. § (5) *A szabadalmi ügyvivő a megbízást személyesen látja el; jogosult a megbízás ellátására helyettes szabadalmi ügyvivőt, ügyvédet vagy szabadalmi ügyvivőjelöltet igénybe venni, ha ezt a megbízó nem zárja ki.*

27. § (1) *A szabadalmi ügyvivőjelölt munkáltatójának utasítása szerint jogosult a bíróság és egyéb hatóság előtt eljárni; ennek során a Kamara által kiállított fényképes hatósági igazolvánnyal igazolja magát. A szabadalmi ügyvivőjelölt a Kúria előtt nem járhat el.*

Az ítéletábra döntését ennek ellenére fenntartotta, indokolását a **8.Pkf.25.170/2017/9. ügyiratszámú jogerős végzésben (K/4. melléklet)** az alábbiak szerint fejtette ki:

„Megalapozatlanul sérelmezte az ellenérdekű fél, hogy az ítéletábra nem biztosította, hogy képviselőben a meghallgatáson szabadalmi ügyvivőjelöltje eljárjon. A Vt. 85. § (1) bekezdése értelmében a megváltoztatási kérelemmel kapcsolatos eljárás során meghatalmazottként szabadalmi ügyvivő is eljárhat, 79. §-a pedig úgy rendel, hogy ha e törvényből, illetve az eljárás nem peres jellegéből más nem következik, az eljárásra a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) általános szabályait megfelelően kell alkalmazni. A Pp. 73/C. § (1) bekezdés c) pontja szerint az ítéletábra előtti eljárásban kötelező jogi képviselőt előíró 73/A. § alkalmazásában jogi képviselőnek kell tekinteni a külön törvényben meghatározott személyeket, pl. a szabadalmi ügyvivőt. A 73/C. § (5) bekezdése kizárja, hogy ügyvédjelölt a jogi képviselőre kötelezett nevében eljárjon. A szabadalmi ügyvivőkről szóló 1995. évi XXXII. törvény 1. § (1) bekezdése a szabadalmi ügyvivő számára teszi lehetővé a bíróságok előtti jogi képviselő ellátását, aki 2. § (1) és (2) bekezdése alapján a Kamara tagja és szabadalmi ügyvivői vizsgát tett a 4. § (1) bekezdés c) pontja szerinti legalább hároméves szabadalmi ügyvivőjelölti gyakorlatot követően. Hasonlóan rendelkezik az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény, ami az ügyvédi tevékenység folytatásához – többek között – kamarai tagságot és jogi szakvizsgát ír elő a 13. § (1) bekezdésében és a (3) bekezdés c) pontjában. Ezért az ügyvédjelölt és a szabadalmi ügyvivőjelölt perbeli jogállása azonosnak tekinthető, ennek folytán az ítéletábra elé tartozó ügyekben a felhívott szabály megfelelő alkalmazásával a szabadalmi ügyvivőjelölt nem járhat el.”

Mint az ítéletábra indoklásából is látszik, a Szüt. 27. § (1) bekezdésének azon rendelkezését, mely szerint szabadalmi ügyvivőjelölt munkáltatójának utasítása szerint jogosult bíróság előtt is eljárni, csupán a Kúria előtti eljárást zárja ki a törvény, teljesen figyelmen kívül hagyta, az ítéletábra végzésének indoklásában ezen jogszabályhely egyáltalán nem szerepel, sem annak oka, hogy miért került mellőzésre.

Habár a szabadalmi ügyvivőjelöltek eljárására konkrét eljárásjogi jogszabályi rendelkezések vonatkoznak, az ítéletábra végzését azok **figyelmen kívül hagyásával, analógia alkalmazásának útján** hozta meg, meghatalmazott jogi képviselőként fennálló képviselői jogomtól és egyben kötelezettségemtől megfosztott, mellyel megsértette az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében, R) cikk (2) bekezdésében, XII. cikk (1) bekezdésében, illetőleg a XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt alkotmányos jogaimat.

II. Az Alaptörvényben biztosított fent nevesített jogok listája

B) cikk (1) bekezdése: Magyarország független, demokratikus jogállam.

R) cikk (2) bekezdése: Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek.

XII. cikk (1) bekezdése: Mindenkinnek joga van a munka és a foglalkozás szabad megválasztásához, valamint a vállalkozáshoz. Képességeinek és lehetőségeinek megfelelő munkavégzéssel mindenki köteles hozzájárulni a közösség gyarapodásához.

XXVIII. cikk (1) bekezdése: Mindenkinnek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

III. A bírói döntés alaptörvény-ellenességére vonatkozó okfejtés

Az ítéletábra a képviseleti, és ezáltal a tárgyaláson történő nyilatkozattételi jog megtagadásával a képviselő (és így a fél) egyik legalapvetőbb jogát korlátozta mindenféle alap nélkül. A nyilatkozattételi jog gyakorlásának megghiúsítása egyértelműen lényeges eljárási szabálysértés, így az a döntés hatályon kívül helyezését eredményezheti [Pp. 252. § (2)] és alapja lehet a felülvizsgálatnak is [Pp. 275. §].

B) cikk (1) bekezdés: Magyarország független, demokratikus jogállam.

Az Alaptörvényben is rögzített jogállamiság hagyományosan formai és tartalmi megközelítésből értelmezhető, az évszázadok alatt formálódott és mára a demokráciában maradéktalanul elismert követelmény. Eszerint az államnak a jog uralma alatt kell állnia, az állam a jog keretei között, a jog által előre meghatározott eljárási rendben működhet. Ehhez a működéshez elengedhetetlenül fontos a jól képzett és felkészült jogi képviselők részvétele. A jogi képviselő a hivatásának gyakorlásával - törvényes eszközökkel és módon - elősegíti megbízója jogainak érvényesítését és kötelezettségeinek teljesítését. A büntetőeljárás során a jogi képviselő (védő) részvétele például egyenesen alkotmányos jog és egyben követelmény.

Azzal, hogy az ítéletábra a hatályos és alkalmazandó, kógens törvényi rendelkezések mellőzésével, analógia útján megfosztott képviseleti jogomtól, jogalkalmazói szerepén túlterjeszkedve jogalkotó hatáskört gyakorolt, mely ellentétes a jogállamiság elvével, és ezáltal számos, a jogállamiság elvéből eredeztethető alkotmányos jog sérelmét vonja maga után.

A magyar jogi szakirodalomban az analógia a joghézag kitöltésének egy módja, mely ilyen értelemben a joghézag jelenlétét feltételezi, mint alkalmazási előfeltételt. Az Alkotmánybíróság megállapítása szerint a „**törvényhozó által nyitva hagyott kérdéseket** a joggyakorlat válaszolja meg; értelmezésével a hézagokat kitölti.” (38/1993. (VI. 11.) AB határozat IV. (2); ugyanígy az 577/B/2000. AB határozat III.4. pont). Az Alaptörvény 28. cikke szerint „*A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.*”

Abban az esetben azonban, ha egy jogszabály taxáción alapuló, zárt és pontos szabályozást hozott létre, **a zárt szabályok felülírása a bíróság részéről már nem jogértelmezési, hanem *contra legem* jogalkalmazási tevékenységet jelent**, mely felveti a bíróságok törvényeknek való alávetettsége elvének a sérelmét is. A jogállamiság elvéből, követelményéből következik, hogy a jogértelmezés nem válhat a jogalkalmazó szerv önkényes, szubjektív döntésének eszközévé, ellenkező esetben sérül a jogbiztonság követelménye, illetőleg a jogalkalmazó szervek döntéseire vonatkozó kiszámíthatósági, előreláthatósági elvárás. (3026/2015. (II.9. AB határozat 27. pont)

R) cikk (2) bekezdése: Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek.

XXVIII. cikk (1) bekezdése: Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

Meggyőződésem, hogy a fent ismertetett *contra legem* jogalkalmazás folytán előállt súlyos eljárásjogi jogsértés a tisztelt Alkotmánybíróság által egy friss eseti döntésben (AB IV./333/2016.) kifejtett indokolására tekintettel felemelkedett az alkotmányjogilag értékelhető szintre.

Az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdésének rendelkezése egyértelmű: mind az Alaptörvény, mind a jogszabályok mindenkire, tehát a bíróságokra is kötelezőek. A bírói függetlenségnek nem korlátja, sokkal inkább biztosítéka a törvényeknek való alávetettség: a bírónak a határozatait a jogszabályok alapján kell meghoznia. Ha a törvénynek való alávetettségtől a bíróság eloldja magát, saját függetlenségének egyik tárgyi alapját vonja el. **A vonatkozó jogszabályokat be nem tartó bíróság lényegében visszaél saját függetlenségével, amely adott esetben ezen keresztül a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét okozhatja.** Az a bírói ítélet, amely alapos ok nélkül hagyja figyelmen kívül a hatályos jogot, önkényes, fogalmilag nem lehet tisztességes, és nem fér össze a jogállamiság alapelvével.

Az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdése értelmében, miszerint a jogszabályok mindenkire kötelezőek, az ítéletábrának a jelen ügyben a Pp. 73/C. § (1) c) pontját, és az általa felhívott 1995. évi XXXII. törvény (Szüt.) 27. § (1) bekezdését alkalmaznia kellett volna, vagy legalábbis **meg kellett volna indokolnia, hogy ezen jogszabályi rendelkezések alkalmazását miért mellőzte.**

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia. Az indokolási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme az eljárási szabály alaptörvény-ellenes alkalmazását jelenti. A tisztességes bírósági eljárásból fakadó elvárás tehát az eljárási szabályok Alaptörvénynek megfelelő alkalmazása, ami a jogállami keretek között működő bíróságok feladata.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése alapjogként, ahogy az már több korábbi alkotmánybíróági határozat indokolásában is kifejtésre került pontosan arra hivatott, hogy a jogérvényesítésre megfelelő eljárásban, eljárási garanciákra tekintettel döntsön a bíróság.

Az egyik legfontosabb eljárási garancia a perben a jogegyenlőség követelménye. Az Alkotmánybíróság vonatkozó határozatai szerint az egyenjogúság elvének legfontosabb polgári eljárásjogi vetülete az eljárás kontradiktórius jellege. A felek egyenjogúsága és perbeli esélyegyenlősége a törvény előtti egyenlőség (Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdése) és az igazságszolgáltatás egységességének, mint alkotmányos elveknek az eljárásjogi vetülete, melynek keretében a bíróság köteles segítséget nyújtani a feleknek az esélyegyenlőség biztosítása érdekében és elő kell segítenie a felek jog- és érdekérvényesítését. Biztosítani kell annak a lehetőségét, hogy mindkét fél részletesen kifejthesse jogi és ténybeli álláspontját, csatolhassa bizonyítékait, megismerhesse a másik fél beadványait, észrevételeket tehessen és indítványokat terjeszthessen elő. A jogi képviselő contra legem kizárása egy eljárásban véleményem szerint kevésbé szolgálja ezen elvek megfelelő érvényesülését a gyakorlatban. A jogi képviselő kizárásával sérült mind az érintett fél, mind a perbeli képviseletét ellátó jogi képviselő rendelkezési joga, mint az alkotmányos önrendelkezési jog eljárási vetülete.

Ráadásul **az ítélőtábla a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog, mint eljárásjogi jellegű alapjog egy aspektusát, az indokolási kötelezettséget sértő módon nem indokolta meg, hogy az adott jogkérdésre irányadó, hatályos jogi normákat miért nem alkalmazta. Másrészt, ezzel párhuzamosan önkényesen járt el akkor, amikor a jogkérdésre nyilvánvalóan vonatkozó jogi normákat nem vette figyelembe.**

***XII. cikk (1) bekezdése:** Mindenkinek joga van a munka és a foglalkozás szabad megválasztásához, valamint a vállalkozáshoz. Képességeinek és lehetőségeinek megfelelő munkavégzéssel mindenki köteles hozzájárulni a közösség gyarapodásához.*

A Szűt. 1. § (1) bekezdése szerint „*A szabadalmi ügyvivő **feladata**, hogy ügyfelét iparjogvédelmi ügyben jogai érvényesítéséhez és kötelezettségei teljesítéséhez hozzásegítse; ennek során iparjogvédelmi ügyekben megbízás vagy kirendelés alapján **képviseletet lát el az illetékes bíróságok és más hatóságok előtt**, beadványokat, szerződéseket és egyéb okiratokat szerkeszt, valamint iparjogvédelmi ügyekben kutatásokat végez, szakvéleményt, tanácsot és tájékoztatást ad.*”

A munka és a foglalkozás szabad megválasztásához való jog alapjog, amely a természetes személyeket illeti meg. A munkához való jogot is úgy kell értelmezni, hogy abba mindenféle foglalkozás, hivatás, **munka megválasztásának és gyakorlásának szabadsága beletartozik**. A munka és a vállalkozás szabad megválasztásának szabadsága azonban nem jelenti azt, hogy jogszabályok a jogállamiság általános követelménye alapján meghatározott foglalkozások tekintetében ne támaszthatnának speciális követelményeket [22/1994. (IV. 16.) AB hat.].

A Pp. egyértelműen fogalmaz, amikor a 73/C. §-ában kötelező jogi képviseletet igénylő ügyek kapcsán jogi képviselőnek ismeri el a szabadalmi ügyvivőket is, akik képviseleti

jogát külön törvény, a Szüt. biztosítja, és egyben állítja fel annak korlátait, többek között a képviseleti jogot is korlátozza az iparjogvédelmi ügyek körére, illetve pontosan meghatározza, hogy a szabadalmi ügyvivőjelöltek milyen esetekben járhatnak el bíróságok előtt.

A Szüt. 27. § (1) bekezdése értelmében „*A szabadalmi ügyvivőjelölt munkáltatójának utasítása szerint jogosult a bíróság és egyéb hatóság előtt eljárni; ennek során a Kamara által kiállított fényképes hatósági igazolvánnyal igazolja magát. A szabadalmi ügyvivőjelölt a Kúria előtt nem járhat el.*”

A szabadalmi ügyvivők tevékenységének tartalmát, korlátait tehát jogszabályok rögzítik, ezért elfogadhatatlannak tartom, hogy egy jogalkalmazó szerv a törvény által felállított korlátokat a kógens jogszabályi rendelkezések ellenére tovább bővíti, ezáltal megfosztva engem attól, hogy választott hivatásomat annak tartalma szerint szabadon gyakoroljam.

Hivatkozott döntésével az ítéletábra tehát nemcsak a tisztességes eljáráshoz fűződő alapjogot sértette, de egyben önkényesen és jogellenesen **korlátozott engem foglalkozásom tartalma szerinti szabad gyakorlásában**, nevezetesen hogy munkáltatói utasításom alapján ügyvivőjelöltem a bíróság előtt eljárjanak, ezzel eleget téve az ügyfelem megbízásában foglalt képviseleti kötelezettségnek.

IV. Jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Nyilatkozom, hogy a Fővárosi Ítéletábra **8.Pkf.25.170/2017/9.** ügyiratszámú **végzése** ellen nincs helye fellebbezésnek. Az Abtv. 26. § (1) bekezdés és 27. § szerinti alkotmányjogi panasz esetén a jogorvoslati lehetőség kimerítésének kötelezettsége nem vonatkozik a felülvizsgálatra, mint rendkívüli jogorvoslatra.

Nyilatkozom, hogy az ügyben felülvizsgálati, perújítási eljárás nincs folyamatban.

Fentiek alapján kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Fővárosi Ítéletábra 2017. május 26. napján kézhez vett **8.Pkf.25.170/2017/9.** ügyiratszámú jogerős végzésének alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt, mivel sérti az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését, R) cikk (2) bekezdését, XII. cikk (1) bekezdését, illetőleg a XXVIII. cikk (1) bekezdését.

Budapest, 2017. július 20.

Tisztelettel:

Pintz György
szabadalmi ügyvivő
panaszos

Mellékletek:

- K/1.** – meghatalmazás a [REDACTED] GmbH und Co. cégtől
K/2. – Fővárosi Ítéltábla 8.Pkf.25.170/2017/7. ügyiratszámmon nyilvántartott tárgyalási jegyzőkönyve
K/3. - 2017. március 28. napján kelt nyilatkozat
K/4. – Fővárosi Ítéltábla 8.Pkf.25.170/2017/9. ügyiratszámú jogerős végzése
K/5. - Nyilatkozat az indítvány és a személyes adatok nyilvánosságra hozhatóságáról
K/6. - Fővárosi Törvényszék 2016. október 19. napján kelt, 3.Pk.22.519/2016/6. számú végzése